

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2. 1961

6. vuosikerta

**TÄNÄ
PÄIVÄNÄ**

Kesä saapuu

Pohjolan talvi on pitkä. Siksi meillä kesä merkitsee paljon enemmän kuin eteläisemmissä maissa. Lyhyen kesän kaikki mahdollisuudet olisi käytettävä hyväksi. Se kuvastuu jo siinä, että meillä koululaisilla käytännöllisesti katsoen koko kesä on lomaa so. kahta kertaa pitempi kuin esim. Keski-Euroopan maissa.

Seurakuntaelämässä kesän tulo merkitsee sitä, että talviajan säännöllinen työ pysähtyy. Useimmat piirit lopettavat toimintansa kesän ajaksi. Se on välttämätöntä jo senkin vuoksi, että työntekijät ovat silloin kesälomalla ja monia sitovat silloin kesän kiireet.

Kesäajalla ovat kuitenkin monet mahdollisuudet, joista olisi otettava vaari. Silloin on monenlaisten leirien ja suurten juhlien aika. Porin seurakunnat ovat erittäin hyvin varustautuneet kesäistä toimintaa varten. Seurakunnan kesäkotit Junnilla tarjoaa lisätyössä tiloissaan entistä suuremmat mahdollisuudet leiritömmälle. Onkin odotettavissa, että tästä kesästä tulee vilkkain Junnin elämässä. Nuorilla on oma, viime kesänä kunnostettu kesämökkkinsä Rudanmaassa. Seurakunnan partiolippukunnan Väinän Vartioitteen pojat ovat toimineet suurella ripeydellä oman erämaajansa aikaansaamiseksi. Uutteen työn tuloksena ja lahjoitusten turvin he ovat saaneet talven aikana pystytetyksi oman kämpän. Noormarkkuun Haukijärven rannalle palvelemaan erikoisesti alussaan olevaa eräpoikatoimintaa.

Kesäaikana pidetään myös monet suuret kristilliset koko maan käsittävät juhlat. Kesämatkoja suunniteltaessa on syytä ottaa ne huomioon. Niissä on aina todellista suuren juhlan tuntua.

On todettu, että kesäajan jumalanpalveluksissa on paljon vähemmän väkeä kuin talviaikana. Olisi kuitenkin toivottavaa ja luonnollistakin, että muun seurakunnallisen työn pysähtyttyä seurakuntaväki kohtaisi toisensa sunnuntaisissa jumalanpalveluksissa. Oman sisäisen elämän hoitamista ei saisi laiminlyödä kesälläkään. Kristillinen kilvoitus ei tunne mitään lomaa.

UUSI TYÖNTEKIJÄ

Keski-Porin seurakunnan kirkkoneuvoston kokouksessa 29.3.-61 valittiin seurakunnan toiseksi työtöyön ohjaajaksi nuorisonohjaaja rouva Tyyne Koskela Nummelta. Kirkkoneuvoston varapuheenjohtajaksi valittiin pastori Aatos Laiho ja sihteeriksi teknikko Kallervo Lehtola. Partiolippukuntien Teijän Tytöt — Väinän vartijat vanhempainneuvostoon valittiin seurakunnan edustajiksi pastori Veikko Takala ja teknikko Kallervo Lehtola.

Jumalanpalvelusten radiointi

Jumalanpalvelusten radioinnissa on äskettäin tapahtunut uudelleen järjestely Yleisradion siirtyessä ns. maakuntalähetysiin. Se merkitsee sitäkin, että kun tähän asti on jumalanpalvelus radioitu miltei säännöllisesti joka sunnuntai Porin kirkosta, näitä radiointeja on tästä lähtien vain keskimäärin kerran kuussa, tämän vuoden aikana esim. enää vain 8. Tämä ei liene mieluisa asia ainakaan monille porilaisille, jotka ovat tottuneet jumalanpalveluksensa kuuntelemaan omasta pääkirkostaan. Tästä lähtien tullaan kirkollisissa ilmoituksissa mainitsemaan, milloin radiointi tapahtuu Keski-Porin kirkosta.

Seurakuntapiiritömminnan kehittäminen

Kaikkein myönteisimpiä asioita Porin seurakuntaelämässä viime vuosina on ollut vilkas seurakuntapiiritömminta. Tämä alkoi varsinaisesti alun toistakymmentä vuotta sitten, jolloin vähän ajan sisällä syntyi eri puolille seurakuntaa lukuisia säännöllisesti toimivia piirejä. Suurin osa niistä on yhä vielä toiminnassa ja uusia on vuosien aikana syntynyt. Näillä piireillä on ollut mitä suurin merkitys. Niissä on toteutunut Lutherin ajatus, jonka mukaan seurakunnan sisällä tulisi olla "pieniä seurakuntia", kristittyjen ihmisten muodostamia piirejä, joissa keskinäistä yhteyttä voidaan hoitaa.

Näille piireille ominainen viehätyös on siinä, että ne kokoontuvat kodeissa. Seurakunnassa tarvitaan luonnollisesti yleisiä kokoontumipaikkoja, mutta ne eivät ole koskaan kodin veroisia pienten piirien kokoontumiselle. Kodissa ollaan lähellä elävää elämää. Kodin ympärillä on omlaan parhaiten palamaan mielet "alas yksinkertaisuuteen", niinkuin virressä pyydetään. Siksi nämä tilaisuudet ovat kaikkein mieluisimpia sananjulistajalle ja varmaankin siellä sanalla on mahdollisuus tulla myös kuulijoita lähelle. Siellä pappi oppii tuntemaan seurakuntalaisiaan ja päinvastoin. Näillä piireillä on sekin etu, että niissä on tavallisesti kaikenikäisiä. Ei ole väheksyttävä myöskään sitä uhraavaisuutta, jota näissä piireissä harjoitetaan. Vuosittain ne kokoavat huomattavan määrän varoja pääasiassa diakonia- ja lähetystyön hyväksi. On oltava suuresti kiitollisia niille kodeille, jotka aukaisevat ovensa näille oman ympäristönsä asukkaiden yhteisille tilaisuuksille. Varmaan myös kodit saavat siitä oman siunauksensa.

Olisi kuitenkin toivottavaa, että näitten piirien toimintaa voitaisiin kehittää suurempaan omatoimisuuteen. Nykyisin useimmat piirit toimivat asianomaisen papin välittömän johdon alaisina. On varmaankin paljon armolahjoja nykyajankin seurakunnassa, jotka voitaisiin saada käyttöön rikastuttamaan näitä tilaisuuksia. On sitäpaitsi tilanteita, jolloin pappi ei syystä tai toisesta voi päästä näihin iltoihin. Olisi hyvä, jos piiri voisi silloin järjestää ohjelman omatoimisesti vaikkapa vain hyvää kirjaa lukemalla. Asia on joka tapauksessa kehittämisen arvoinen.

Aatos Laiho

Jo viidettä kesää valmistaudutaan Porissa leiririppikoulun pittoon, seurakuntien leirikokouksessa Reposaaren Junnilassa. Yhä suuremmaksi käy niiden vanhempien joukko, jotka haluavat lähettää lapsensa rippikoululeirille.

Konfirmaatioamu Junnin pulstossa.

Nuorten lisääntyvä innostus käydä leiririppikoulu ja opettajien halu koettaa järjestää mahdollisimman monelle nuorelle siihen tilaisuus, kertovat otsikkomme oikeutuksesta. Ensi kesänä avautuu 150 nuorelle mahdollisuus käydä leiririppikoulu Junnilassa, mutta jo tätä kirjoitettaessa alkaa ilmoittautuneitten määrä olla täysi.

Opettaja näkee leirillä käydyssä rippikoulun edun siinä, että nuoret saavat kaksi viikkoa kokonaan omistautua elämänsä tärkeimmälle asialle. Koulu ja työ eivät ole vaatimassa omaansa, eivätkä ympärillä olevat houkutukset. Rippikoulun päätarkoitus tulla tuntemaan Jeesusta pääsee oikeuksiinsa. Sen tajuavat monet nuoretkin ja iloitsevat siitä ja iloisesta toverijoukosta.

Viime kesänä kirjoittivat leiriläiset aineen "Kaksi viimeksi kulunutta viikkoa elämässäni". Olemme saaneet käytettäväksemme niistä yhden tytön ja yhden pojan aineen. Ne kertovat leirin tunnelmista.

TYTTÖ KIRJOITAA:

Kaksi viimeistä viikkoa on merkinnyt paljon elämässäni. Niihin on sisällynyt niin paljon asioita,

LEIRIRIPPIKOULU paras rippikoulumuoto

että tuskin jaksan edes ajatella kaikkea.

Muistan kuitenkin, kuinka epäroiden seisoin autoa odottamassa, joka puolella vain outoja kasvoja. Mutta tuskin olimme olleet täällä montakaan tuntia, kun jo aloimme olla tuttuja keskenämme. Ensimmäisenä iltana sönkyyntä mennessä minusta tuntui kuin olisin ollut täällä jo pitkän ajan. Mutta nyt huomaan, että aika on kulunut ilman huomaamatta iltanuotiolla istuessa, oppitunnilla oppiessa ja kuunnellessa Jumalan sanaa sekä läksyjen parissa.

Olen iloinen siitä, että tulen tänne rippikouluun, sillä tuskin muualta olisin oppinut tuntemaan Jeesusta niin hyvin kuin täällä. Olen oppinut ymmärtämään monia asioita, joita en ollenkaan ennen tienne tuloani huomannut. Olen oppinut ymmärtämään Jumalan suurta lahjaa, jonka hän antoi meille ihmisille, kun lähetti Jeesuksen meidän syntiemme sovittajaksi.

Täällä on ollut myös hauskaa sentähden, että olen saanut olla toisten samanikäisten seurassa ja keskustella vapaasti heidän kanssaan kaikkeen uskontoon ja muihin asioihin liittyvistä seikoista.

Täällä meren äärellä ja kaikessa hiljaisessa luonnossa oppii helposti ymmärtämään Jumalan suuruutta ja hänen voimaansa.

Iltanuotiot ovat varmasti unohtumattomia hetkiä myöskin täältä leirialtalta. On ollut hauskaa huopiin kääriytyneinä istua toisten joukossa, kuunnella ohjelmaa ja leikkejä, joita on järjestetty.

Kun nyt ajattelen, että tänään on viimeinen varsinainen leiripäivä, niin tuntuu oudolta, että me kaikki eroamme huomenna ja että nämä kaksi viikkoa ovat jo loppuun kuluneet, jotka aikavälin eilen olisivat olleet meidän edessämme outoina ja hieman peloittavina.

POIKA KIRJOITAA:

Olo täällä Junnilassa on ollut suuri elämys. Tuntuu taas oudolta matkata meluaavaan yhdyskuntaan, kun on juuri tottunut päivän rytmiin. Täällä on ollut paljon hyvää ohjelmaa, niin että päivät ovat kuluneet kuin leikiten. Iltanuotio on ollut päivän kohokohta, jolloin esitetty ohjelma varmasti on painunut niin minun kuin muittenkin mieliin.

Myöhästymiset ja hyväntekeväisyys ovat olleet hyvin asiantuntevasti yhdistetty toisiinsa, sillä myöhästymisistä saadut "kympit" menevät lähetyskelle. Tähän jalo on tarkoitukseen "Torviakatemiakin" on lahjoittanut kokonaista 180 Suomen markkaa.

Ainoa asia, niin... aamuhätyys, jaa, no taitaa olla turha puhua. En tiedä, miksi niin aamuisin nukuttaa. Kyllä minulla tunnetusti hyvät unenlahjat on, mutta...

Toinen asia, joka harmittaa: askarteluleiri voitti meidät lentopallossa.

Vähitellen olemme kuitenkin hiljentyneet Herran Pyhää Ehtoollista varten, joka tapahtuu huomenna. Tämä lopettaa minulle hyvin antoisan leirin ja juhallinen loppu se varmaan onkin. Mutta eihän leiri sentään vielä ole lopussa. Pari päivää siis vielä. Mutta nyt täytyy lähteä syömään.

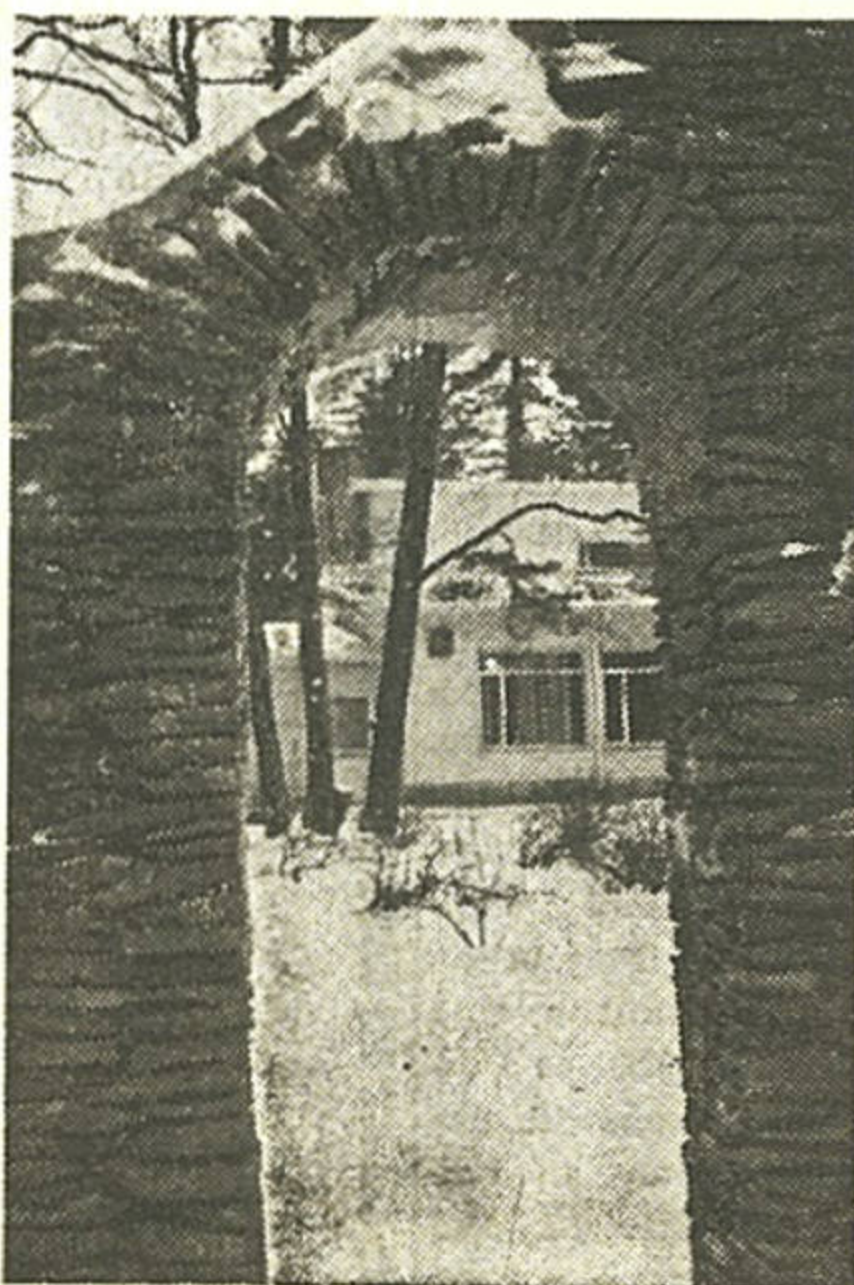
LIIAN VARHAIN — LIIAN MYÖHÄN

Voimme elämässä tehdä sen havainnon, että jos ryhdytään vastoin luonnon järjestystä johonkin liian varhain, saadaan kovana kokemusena havaita, että luuloteltuun tavoitteeseen tullaan liian myöhään. Seuraavat esimerkit valaiskoot havaintoamme.

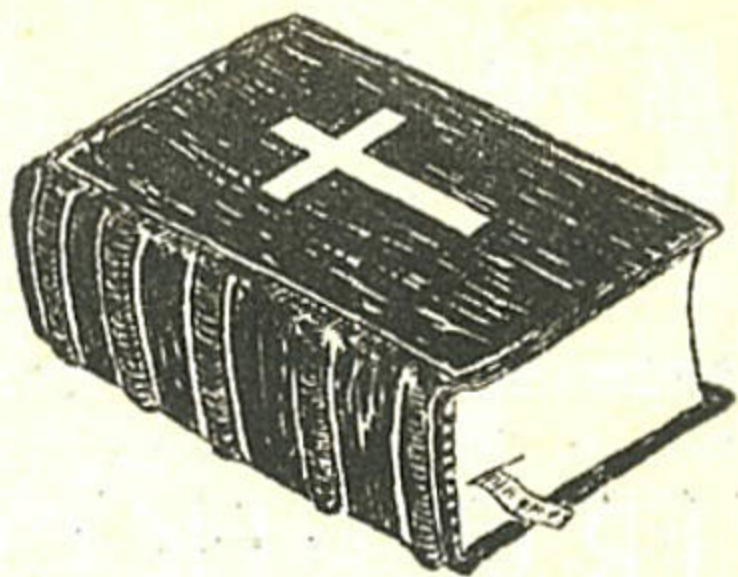
Liian varhain irtautuu moni lapsi kodin suojasta. Moni nuori alkaa polttaa tupakkaa ja käyttää väkijuomia. Moni lankeaa kiusauksiinsa. He tulevat onnettomiksi elämässään.

Liian myöhään havaitsee moni syntinsä ja sairautensa, jota ei saa enää parannetuksi. Moni palaisi kotiinsa, jota ei enää ole. Moni pyytäisi anteeksi siltä, jota ei enää voi tavoittaa. Moni tahotoisi kuolemassa pelastua. Kun armon aika on kulunut loppuun, ei ole enää mahdollisuuksia.

Kuinka on sinun laitasi?

Näkymä Junnin uutisrakennukseen.

Kirjojen kirja

Raamattua ei käy lukeminen niinkuin mitä muuta kirjallisuutta tahansa. On osattava lukea sitä oikein. Oikein lukee se, joka etsii Raamatusta Kristusta. Luther on sanonut: "Raamattu on seimi, jossa Kristus lepää moniin kapaleihin käärittynä". Seimi on tärkeä, kapaleet niinkään, mutta tärkein on se, mikä sisältä löytyy, elävä Vapahtaja.

Jeesus itse opetti opetuslapsiaan lukemaan Raamattua oikein. Hänen Raamattunsa oli Vanha Testamentti. Jeesuksen puheista käy ilmi, että hän hyvin tunsi Raamattunsa. On tuskin ainuttakaan Vanhan Testamentin kirjaa, jota hän ei jossakin yhteydessä lainaisi.

Vanhasta Testamentista langat johtavat Uuteen. Uudessa Testamentissa kohtaamme Jumalan täydellisen ja lopullisen ilmoituksen. Ilman Vanhan Testamentin tunte-musta jäisi kuitenkin moni asia Uudessa Testamentissa hämäräksi, jopa käsittämättömäksi. Väite, ettei Vanha Testamentti kuulu kristityille, perustuu asiantuntemattomuuteen.

Kun Martti Luther alkoi uskonpuhdistustyön kirkon alennustilan korjaamiseksi, halusi hän palattavaksi lähteisiin. Kirkon opin ja elämän lähde on Raamattu, sen profeetalliset ja apostoliset kirjoitukset. Kirkon Herra on Raamaton Herra, Kristus. Uskonpuhdistus oli mahdollinen vain Raamattu-periaatteen varassa.

Kun ajatteleme kirkon tilaa nykyisin ja pohdimme keinoja sen kohentamiseksi, on varmasti huomio kohdistettava ennen muuta siihen syrjäytettyyn asemaan, mihin Kirjojen Kirja kirkkomme elämässä on joutunut. Omakohtainen ja jatkuva Raamattuun perehtyminen on useimmille kristityillemme outo asia, ja kirkon säännöllisessä työskentelyssä raamattutunnit ja raamattukurssit ovat suhteellisen harvinaisia. Ainakin ne tuntuvat olevan vähemmän suosittuja nuorisotyössä, jossa moninainen viihteenomainen toimiminen on valtasijalla. Näin sairastaa hengellinen elämä vakavaa kalvetusta, kristillinen vakaumus ohenee ja luopumus voittaa alaa. On muistettava: vain Raamattu on elämän lähde. Mitä enemmän ja mitä perinpohjaisempaa Raamatun viljelyä kirkon toimintaan ja yksityisen kristityn uskonharjoitukseen tulee, sitä toivorikkaammin voimme puhua pyhän perintömme säilymisestä tässä maassa. Varmaan Pyhän Sanan vaikutus silloin puhdistavana ja hedelmöittävästä tuntuu myös yleisessä kulttuurielämässämme ja yhteiskunnallisessa käyttäytymisessämme. Nehän ovat valitettavasti alkanet saada yhä selvemmin pakanallisia piirteitä.

Tilaa Kirjojen Kirjalle!

Jaakko Haavio.

Rantaruokalasta Uskon Maja

Kun Arvid von Martens kutsuttuna saapui Poriin yhdessä neitten Aino-Kaija Kaakisen ja ja Ahti Helmistön kanssa, pääsi katulähetystyö täällä alkuun huhtikuun lopulla 1945. Vapun aattona oli ensimmäinen kutsukokous. Tähän tilaisuuteen saapui Rantaruokalasta, nykyisestä Uskonmajasta yhteensä noin kaksikymmentä naista ja miestä. Kokous oli siinä erikoinen, että puolihumalaiset naiset ja miehet tahtoivat puhua kaikki yhtäaikaa. Arvid von Martensin oli silloin noustava tuolille sadakseen myös äänensä kuuluksi.

SODANJÄLKEINEN ELÄMÄ oli joka suhteessa rauhatonta, mutta kokouksiin kerääntyi kuitenkin väkeä tuvan täydeltä. Joukossa oli paljon niitä, joilla ei ollut minikäänlaista asuntoa. Varsinkin kodittomia miehiä oli paljon. Näitä kodittomia, joukossa myös naisia, ottivat silloiset työntekijät usein koteihinsa, mutta aikaa myöten kävi tämänkin tukalaksi.

Samalla kun työtä Jumalan rakkauden vaatimana jatkettiin, pidettiin yhteisiä rukousskokouksia joka päivä klo 13—14 rukoushuoneella, Mikonkatu 8. Näissä tilaisuuksissa kannettiin Herran eteen erikoisesti näiden kodittomien hätä.

Kun sitten katulähetystyötä jatkuvasti oli tehty lähes vuoden ajan, saatiin Herralta ihmeellinen vastaus. Erästä rukoushetkestä nous- tessamme eräs työntekijä-sisar huudahti: "Me saamme Uskonmajan". Hän oli saanut Herralta tämän ilmoituksen.

Siitä paikasta lähtivät pastorit T. H. Salonen ja Reino Alho silloisen kaupungininsinööri Mustosen puolelle, tiedustellen olisiko ehkä kaupungilla jotain huoneistoa kodittomien miesten asunnoksi. Insin. Mustonen oli asialle hyvin myönteinen ja ilmoitti kysyjille, että hänen tiedossaan on ainakin yksi kiinteistö, Rantaruokala, joka huoon elämän tähden juuri on määrätty suljettavaksi. Samalla hän kehotti heti kääntymään asiaan anomuksella kaupunginhallituksen puoleen.

Näin tehtiinkin ja jonkun ajan kuluttua tuli vastaus, jossa kaupunki suostui luovuttamaan katulähetystyksen käyttöön miesten yömajaksi edellä mainitun Rantaruokalan kiinteistön ilman vuokraa siinä kunnossa kuin se silloin oli. Selvää oli, että seuraavissa rukousskokouk-

sisä oli kaikilla suuri kiitoksen aihe Herralle tuotavana.

Kun sitten ensikerran saavuin-me silloiseen "Rantaruokalan" rakennukseen, oli ensivaikutelma todella tyrmistyttävä, niin rappeutunut ja saastainen se oli sekä ulkoa että sisältä, mutta se ei vähentänyt intoamme. Lapiot, kanget ja kirveet alkoivat heilua oikeassa talokohdassa. Lattioita ja väliseiniä hajoitettiin ja toisia tehtiin lisää. Rakennusvaiheen aikana oli pahin pula-aika, jolloin mitään ei tahtonut saada edes rahallakaan. Kaik- kesta oli puhuttava Jumalalle, yksin-pä rautanaloistakin. Ihmeellistä aikaa muuten, vaikka kaikkea puuttui, niin ajallaan kaikkea saimme mitä tarvitsimme.

ENSIMMÄISEN LAUTAKUOR- MAN SAATUAMME sisään, paikalla olleet työntekijät, pastori Salonen, Rajamaa, Juho Koskinen, Hilikka ja Antti Louhima sekä Yrjö Elomaa polvistuivat kiitokseen ja rukoukseen. Samalla lauloimme yhdessä virren n:o 340 "Nyt siinä mä noston — — — — —".

Oli suuri onni, että rakennusvaiheen aikana kaupungissa oli henki-

löitä, jotka olivat valmiit auttamaan vaikeuksien läpi. Insin. Eino Hiltula sai hankituksi kaiken tarvittavan puutavaraa. Rahallisesti avustivat Porin Seudun Osuuskassa ja tehtailija Uuno Elomaa. Pastori Salonen sai yleisellä listakeräyksellä kokoon noin 40.000 mk:n summan. Palkallisesti olivat työssä mukana Antti Louhima ja Kalle Lehtinen.

Työt edistyivät hyvin ja ennen-pitkää oli talo valmis vastaanottamaan asukkaita. Ensimmäinen oli kuitenkin saatava asuntolalle isännöitsijä ja vahtimestari. Valituksi tulivat Yrjö Elomaa isännöitsijäksi ja Yrjö Lauramo vahtimestariksi.

KOITTI SITTEEN MAARIAN- PÄIVÄ 1946 ja Uskonmajan vihkiminen tarkoitukseensa. Helsingistä oli tilaisuuteen saapunut rovasti Verneri Louhivuori ja Arvid v. Martens. Kutsuttuna oli myös paikalle saapunut kaupunginhallituksen, järjestyksellään, sosiaalihuol- lon ja pelastusarmeijan edustajat. Vihkimisen toimitti diakoniatyöskentelyn puheenjohtaja, pastori T. H. Salonen.

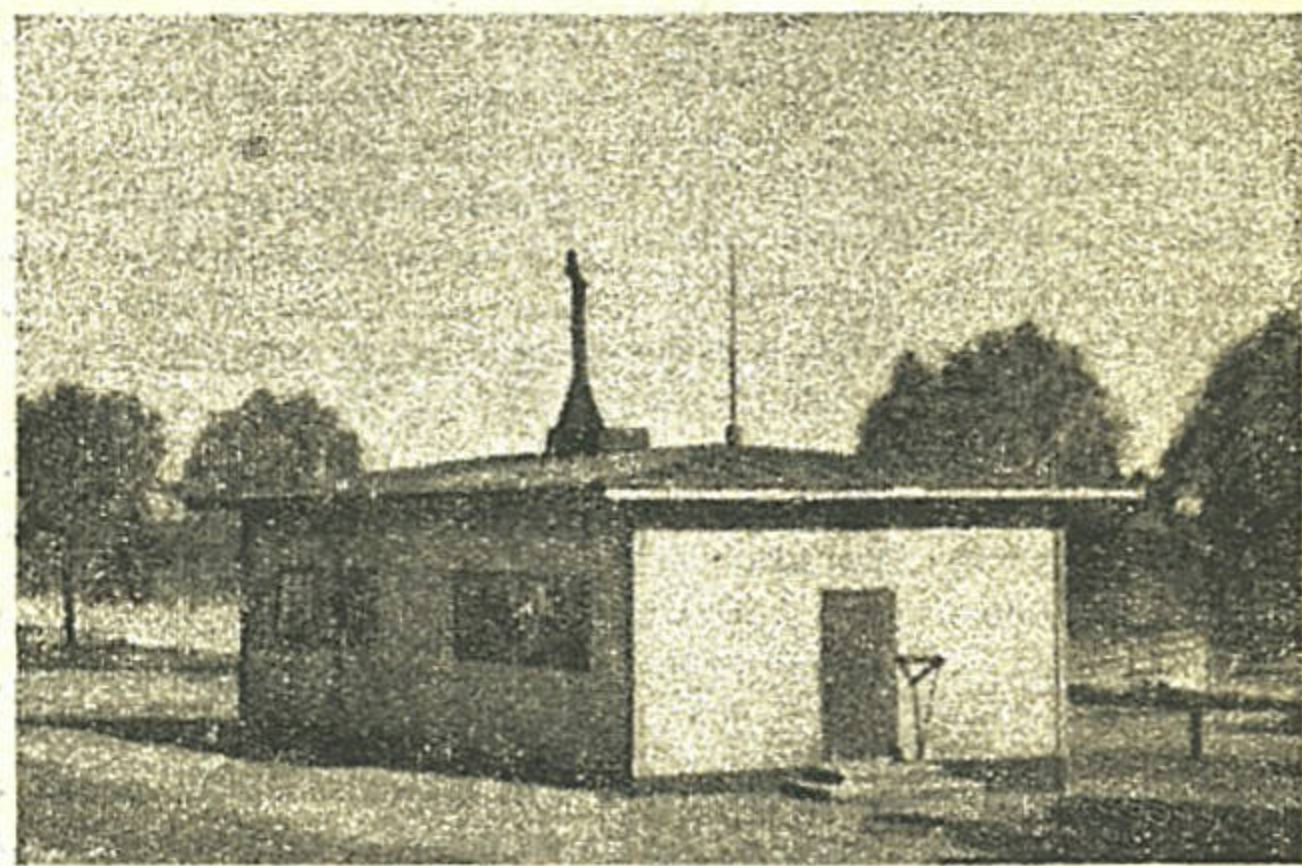
Alusta alkaen oli havaittu, että sauna olisi asuntolan asukkaille aivan välttämätön. Kului kuitenkin lähes vuosi ennenkuin insinööri Hiltulan toimesta saatiin mieltä lahjana sähkökuusi, joka sijoitettiin talon alakertaan. Maksua perittiin saunan käytöstä 10 mk hengeltä.

Kuluneiden 16 vuoden aikana on Uskonmaja voinut tarjota asunnon lyhyemmäksi tai pidemmäksi ajaksi noin 2.600 miehelle.

Isäntinä ovat tänä aikana toimineet: Yrjö Elomaa, Uuno Kivivuori ja Kustaa Alhonen, jonka työkausi edelleen jatkuu.

Uskonmajalla ovat katulähetystyöntekijät pitäneet seuroja joka torstai, alkuaikoina myös sunnuntai-iltoina.

Miehille on mahdollisuuksien mukaan pyritty antamaan ruokaa vaateavustusta sekä muutenkin huolehtimaan heidän hyvinvoinnistaan.

Uskon Maja, entinen Rantaruokala.

TIEDE ON TULLUT NÖYRÄKSI

Viime vuosisadalla ja tämän vuosisadan alkupuoliskolla oli meidänkin maassamme uskonnon ja tieteen välillä suuri juopa. Valitsi sellainen näkemys, että tiede selittää ja ratkaisee kaiken aivan luonnollista tietä, mitään Jumalaa luojana ei tarvita. Monista vielä selvittämättömistä luonnon suurongelmista, esimerkiksi elämän synnystä, oltiin sitä mieltä, että ne ovat jo melkein ratkeamassa. Vielä hetkinen, niin kaikki on selvää, ja Jumala on syösty valtiutelmasta. Tiede oli ylpeä. Ei siis ihme, että kirkko näki tieteessä vihollisen, jumalattomuuden palvelijan ja ryhtyi vastarintaan.

Nyt on tilanne toinen. Tiede on tullut nöyräksi. Se tunnustaa oman rajoittuneisuutensa elämän suurien ongelmien ratkaistaessa. Mitään lopullista se ei monistakaan asioista voi sanoa. Kirkon taholla on vuorostaan havahduttu näkemään, ettei sen ole syytä sotkeutua arvostelemaan tieteiden saavutuksia. Kirkon tehtävä on aivan toinen. On myös ruvettu huomaamaan, ettei raamattu ole mikään luonnontieteen oppikirja.

Raamatun sanaa ei esim. luomiskertomuksessa voida ottaa sanata- tarkasti; se on käsitettävä suurena profeetallisena näköinä. Tiede ja uskonto elävät nyt rinnatusten eikä vastatusten.

Sanat olivat tohtori Arvi Ulvisen lausumia Porin kauppaoppilaitoksessa maaliskuun 12. p:nä pidetyssä kristillisessä kulttuuritilaisuudessa. Muuten hän käsitte- li esitelmässään neljää valtavaa tapahtumaa: maailmankaikkeuden, maapallon ja elämän syntyä sekä sen kehitystä.

Samassa tilaisuudessa esitelmöi Suomen Lähetysseuran lähetys- opiston johtaja, pastori Matti Peltola aiheesta "Musta Afrikka ja valkoisen miehen taakka." Tämä maanos on joutunut nopeasti kehittyneen siirtomaapolitiikan ryöstämäksi. Sen hedelmiä on nykyinen kriisi. Pastori Peltola on Afrikan olojen erikoistuntija, sillä hän on ollut vuosina 1939—46 Portugalin Angolassa, Tanganjikassa 1953 lähetysseuran johtajana ja kolmannen kerran sikäläisessä Marangun luterilaisessa seminaarissa opettajana.

Kevät lähenee...

VENEMIEHILLE:

- ohjauspyöriä
- nopeusmittareita
- tuulimittareita
- ohjain laitteita
- hankaimia
- merkkivaloja
- vene heloituksia

URHEILUOSASTO

Värejä — Lakkoja
Venekittä
Lahosuojia-aineita

VÄRIOSASTO

NESTEKAASU
— taloudellinen
— nopea — vaivaton

LIESIÄ

Rosenlew 32.000:-
Upo pien. l. 21.900:-
Siev 22.400:-

KEITTIMIÄ

Capri 5.500:-
Siewert 6.970:-

SULKAPALLOILJOILLE:

— mailloja 280:- — 420:-
— palloja 60:-
— verkkoja 330:-

URHEILUOSASTO

PERHEENÄIDIT!

Nopeutta ruoanvalmis-
tukseen!
STAR MIX-keitätkone
BAMIX-vatkain ja
PROBLEM-keitin

PALON TORJUNTAAN:

— käsiruiskuja
— palosankoja

KESKIKAUPUNGIN rauta

AUG. LIPSANEN OY
Iso linnank. 18, puh. 11 247
KÄPPÄRÄN RAUTA
Maantiekatu 30

taan. Asuntovuokra on koko ajan pyritty pitämään mahdollisimman alhaisena, ollen aluksi 25 mk ja nykyisin 100 mk vuorokaudelta.

Seurakunnallisen diakoniatyön eräänä haarana on katulähetys alusta alkaen nauttinut seurakunnan taholta suurta ymmärtämystä ja aineellista tukea, mihin osaltaan on ollut vaikuttamassa seurak. kirkkoherran, rovasti Matti A. Mustosen rakkaus työtä kohtaan.

Yrjö Elomaa

PETOLLISIA KIUSSAUKSIA

— Menestyminen on yleisesti ta-
voiteltu asia. Jos ei sitä ole, tul-
laan toivottomiksi tai päätellään,
ellei ollakaan oikeilla raiteilla. Jos
taas on menestystä hengellisessä
työssä, iloitaan omista saavutuk-
sista niin, että ilo muodostuu yl-
peydeksi. Näissä ovat kiusaukset
kaikkein petollisimpia, jopa niin,
ettei huomata niihin lankeamista.
P. O. Ekko

SEURAKUNNAN TEHTÄVÄNÄ ON PITÄÄ HUOLTA, että kansakunnan elinjuuria saavat virvoittaa Jumalan virrat

OTTEITA SEURAKUNNAN VUOSIKERTOMUKSESTA

Kirkkovaltuuston päätöksiä

31.5. päätettiin hyväksyä alue-siirto Ulvilan seurakunnasta Porin maaseurakuntaan. Sen mukaan Ulvilan seurakunnan Vanhakylän kylästä siirrettiin Porin maaseurakuntaan Sivumaa 369, Kaha-Kallio 3100, Ylinokka 3101, Rantanen 418, Kahala 72, Mattila 81, Kahala 104 ja Kahaluodon alueelta Pappilan kylästä Erola 118, Vanhakylän kylästä Metsä-Mynsteri 14, Lutiska 5 ja Mynsteri 111.

Valtioneuvosto vahvisti aluesiirron päätöksellään 13.10.1960.

31.5. päätettiin perustaa diakonissan virka, jonka toiminnan keskuspaikkana on Länsi-Porin kirkko. Samoin päätettiin myöntää 350.000 mk määräraha nuorisotyön ohjaajien palkkaamiseen kuluvaksi vuodeksi seurakuntien läntiselle alueelle.

31.5. päätettiin painattaa rov. Matti A. Mustosen laatima Porin seurakuntien 50-vuotiskertomus.

12.10. hyväksyttiin veroäyrin ennakkoennakkoksi yksi markka.

8.11. kirkkovaltuuston juhlaokouksessa päätettiin kartuttaa menneiden sukupolvien ja unohdettujen vainajien muistopatsasrahaa 150.000 markalla, jolloin sen pääoma kohosi 500.000 markaksi. Myöskin valittiin toimikunta ajatusta viemään eteenpäin. Sen jäseniksi tulivat rov. Matti A. Mustonen puheenjohtajana sekä jäseninä kuvataidon opettaja Kaarina Alava, pankinjoht. Arvo Anttila, hammaslääk. Altti Järvinen, reht. H. Nuorsaari, rva Kaja Nyberg ja junamies Otto Salonen.

16.12. päätettiin myöntää sairaalapapin palkkaamista varten Porin yleiseen sairaalaan ja Harjavallan molempiin sairaaloihin 567.000 mk.

Päätettiin perustaa Länsi-Porin seurakuntaan tyttötyön ohjaajan ja Pihlavan seurakuntaan poikatyön ohjaajan toimet, joiden toimialueena ovat molemmat seurakunnat. Tähänastiset kaksi poikatyön ohjaajaa ja kaksi tyttötyön ohjaajaa.

Nuorten Naisten Kristillinen Yhdistys

Porin NNKY on yksi kaupungin vireimmistä toimivista kristillisistä yhdistyksistä. Sen puheenjohtajana on johtajatar Tyne Lehtonen ja sihteerinä lastentarhanopettaja Annikki Mäkelä.

Yhdistyksen vuosikertomus osoittaa jäsenluvun olevan 132, lisäksi kuuluu tyttökerhoihin 75 ja partiolippukunta "Porin Tulitikkuihin" 130 tyttöä. Toimintaa ylläpitävät eri tarkoituksiin valitut toimikunnat, joita on yhdeksän. Yhdistysillat, yleisökokoukset, naisten- ja kasvatuspäivät sekä naapuritilat kokoavat muutakin kuin kuuden kaupunginosan väestöä Esi-vallankatu 6:ssa olevaan toimi-

jaa tulevat Keski-Porin seurakunnan palvelukseen.

Koululaistyö

Koululaisten parissa tehty työ jakaantuu toisaalta raamattupiirityöhön ja toisaalta kutsukokousluontoiseen toimintaan. Sairaanhoidajaopistolla on kokoon-tunut joka viikko raamattupiiri opettaja Leena Lehtovaaran johdolla. Tyttölyseon joka toinen viikko kokoontuvaa raamattupiiriä johti keväällä op. Rautavuori ja syksyllä teol. kand. Outi Erkkilä. Keväällä piti opettaja Suoma Laakso Tyttöjen Ammattikoulun oppilaille raamattukerhoa. Kevätpuolella kokoontui Porin Teiniyhdistyksen alainen kristillinen keskustelukerho kerran kuussa nuorisopastorin toimiessa sen kuraattorina. Kristillisille teinipäiville ja hiihtoleirille lähteviä teinejä avustettiin.

Toukokuussa järjestettiin rukouslauantaina teineille oma tilaisuus Yhteislyseolla. Kansalaiskouluissa pidettiin yhdessä uskonnonopettajien kanssa kristillisen tietouden kilpailu kaikille oppilaille. Naisteologi on pitänyt kaksi kertaa viikossa Tyttöjen Ammattikoulussa aamuhartauden. Keväällä nuoret järjestivät siellä oppilaille juhlan, jossa oli mukana 300 tyttöä. Kaikki koulun oppilaat olivat läsnä koululla pidetyssä adventti-juhlassa.

Rippikoulu

Kaupunkiseurakunnassa oli keväällä 7 yleistä tyttörippikoulua (247 tyttöä) ja syksyllä 6 yleistä poikarippikoulua (313 poikaa). Keväällä päättyi myös ruotsalainen rippikoulu, jossa oli 9 poikaa ja 11 tyttöä, yht. 20 oppilasta. Yksityisesti kävi seitsemässä rippikoulussa 8 miespuolista ja 3 naispuolista (yht. 11) oppilasta. Ulko-seurakunnissa suoritti 12 poikaa ja 24 tyttöä (yht. 36) rippikoulukurs-sinsa.

Maaseurakunnassa oli yksi poikien (43 poikaa) ja yksi tyttöjen (45 tyttöä) rippikoulu, sekä yksi

taloon. Vanhemmalla väellä on lähetys-, raamattu-, ruotsin-, englannin-, Kultaisen iän- ja äitikerhonsa. Nuoremmilla on kolme pyhäkoulua, 10 tyttökerhoa, raamattu-, askartelu-, kitara-, käsityö- ja retkeilykerhonsa, joten talon tilat ovat joka päivä käytössä. Kesällä pidettiin kaksi tyttöleiriä 54 osanottajalle, juhannusleiri ja pyöräretki Turkuun.

Tätä laajaa toimintaa ylläpidetään kokonaan vapaaehtoisesti. Huomattavimmat avustukset tulevat seurakunnalta, Rosenlew-yhtymältä, nuorisotyölautakunnalta ja kaupungilta, joista yhdistys tuntee suurta kiitollisuutta.

Yhdistyksen tunnus onkin "Ei väellä, eikä voimalla, vaan sinun hengelläsi, Herra."

yksityisrippikoulu yhdelle mies-oppilaalle (yht. 89 opp.).

Oppikoululaisille oli järjestetty 4 poika- ja 4 tyttörippikoulua, joissa oli 151 poikaa ja 165 tyttöä, yht. 316 oppilasta.

Junnin kesäkodissa oli yksi poikien (29 opp.) ja yksi tyttöjen (28 opp.) sekä yksi sekarippikoulu (14 poikaa ja 19 tyttöä, yht. 90 opp.). Tämä työmuoto on havaittu erittäin tehokkaaksi ja hyödylliseksi.

Porin seurakunnassa pidettiin siis 35 yleistä ja 7 yksityistä rippikoulua, joissa oli 566 poikaa ja 520 tyttöä, eli yht. 1086 oppilasta.

Torvisoittokunta

Poikien torvisoittokunta on kapellimestari Arvo Airaksisen johdolla jatkanut soiton opiskelua ahkerasti. Harjoitustilaisuuksia on osalta vuotta ollut kaksi kertaa viikossa yht. n. 75—80 harjoitustilaisuutta. Uusia poikia on jatkuvasti tullut soittokuntaan. Soittokunnan vahvuus 15—20, jakautuen eri instrumenttien kohdalla seuraavasti: 13 trumpettia, 2 klarinetia, 3 pasuunaa, 2 tuubaa ja 2 cornoa. Moniin seurakunnallisiin tilaisuuksiin poikien kaunis ja korkeatasoinen soitto on tuonut arvokkaan lisänsä.

Etelä-Satakunnan poikapäiville Kokemäellä 20.2. osallistui soitto- ja laulukilpailuun useita poikia. Kaksi heistä voitti oman sarjansa. Hämeenlinnassa pidettävälle valtakunnallisille poikapäiville 27.2. otettiin osaa ja erikoisesti soitto- ja laulukilpailuihin.

Leireillä ja kursseilla on laulu- ja musiikkihetkien ohjaajina käy-

tetty alan väkeä, esim. kantoreita. Lisäksi on ollut yhteistoimintaa Käppärän poikakuoron kanssa.

Sairaalatyö

Papistolle kuuluu yksityisten kotikäyntien ohella vuorokuukausin viikkohartaushetken pitämisen Yleisessä sairaalassa, jolloin käydään myös tilanteen salliessa potilaita huone huoneelta puhuttelemassa. Sielunhoitoasiat ja kas-teet siellä kuuluvat muulloinkin lähinnä "päivystävälle" papille. Tämän lisäksi Yleisen sairaalan osakaskuntien (Siikainen, Ulvila, Ahlainen, Harjavalta, Kiukainen, Kokemäki, Kullaa, Lavia, Luvia, Merikarvia, Nakkila, Pomarkku ja Reposaari), papit käyvät siellä vuorollansa torstaisin hartaushet-kensä pitämässä ja tervehdyksen-sä tuomassa. Kirkkokuorot ja seurakunnan kitarakuoro käyvät laulutervehdyksillä.

Diakoniapastori suorittaa kerran viikossa kiertokäynnin kunnalliskodissa ja kaupunginsairaalassa, mihin hän on saanut katulähetys-väen, eri kuorujen ja kerhojen ym. ryhmien aulista apua. Maaseurakunnan kunnalliskodissa käy diakoniatärkeä niin ikään paikalli-sen papin vierailujen lisäksi.

Tyttöjen sosiaalinen työ

Kerhotyöt ovat ahkeria. Seurakuntakodissa kokoontuu Diakoniat-kerho, jossa työskennellään hädäs-sä olevien perheiden auttamiseksi. Ruosniemen ja Käppärän kerhotyöt ovat lähettäneet joulupaket-teja Kainuuseen, sekä "Touhu-Tiina" ovat ilahduttaneet Yleisen sairaalan lastenosastoa ohjelma-suorituksilla ja omakekoisilla kuva-

kirjoilla. Länsi-Porin kerholaiset osallistuivat Katulähetysten pa-perikeräykseen.

Poikien sosiaalinen työ

Kerhoissa pojat oppivat yhdessä-elämisen taitoa, joka jo sinänsä on sosiaalisuuteen kasvattamista. Joukkuekilpailuissa on huomioitava toiset ja nivellyttävä oikealla tavalla ryhmään.

Kaksi suurkeräystä katulähetys-sen hyväksi pojat suorittivat ennen joulua. Kolehdinkannoissa poikia on eri kirkkoissa käytetty. Rudanmaan mökin hyväksi pidettyihin talkoisiin pojat ottivat osaa. Vanhustenkotiin tehtiin retki. Eri-laisia ohjelmia ja monisteita ovat pojat jakaneet sekä myyneet.

Kristillisen poikatyön tavoite ja päämäärä on oltava edessä kirk-kaana ja selvänä. "Osoita tie, jota minun tulee käydä." Ps. 143.

Vankilatyö

Porin poliisivankilassa käytiin 14 kertaa. T. Pietilä oli tervehdys-käynnillä Helsingin Keskusvanki-lassa 3.1., K. Alhonpää siellä sekä Helsingin Lääninvankilassa 5.—6.6., Kuopion Keskus- ja Lääninvan-kiloissa 17.7., Turun Keskus- ja Lääninvankiloissa 19.—22.11., Köy-liön ja Huittisten Varavankiloissa 23.—26.11., Punkalaitumen Työ-laitoksessa ja Kankaanpään Aiko-holistikodissa 27.—28.11., jälkim-äisessä 3 muutakin kertaa.

Porin seurakunta kustansi 460 joulupakettia porilaisille perheille, seurakunnan joululehden 53 van-gille ja 58 Satalinnan porilaiselle potilaalle. Yksityisten joulupaket-teja sairasvankiloihin välitettiin 36.

LÄNSI-PORI

Oma tyttötyöntekijä

Kirkkoneuvoston ensimmäinen kokous pidettiin 4.4.1961 seura-kuntatyökeskuksessa. Varapuheen-johtajaksi valittiin rakennusmes-tari Toivo Korpela ja sihteeriksi opettaja Nurminen Viasvedeltä.

Länsi-Porin ja Pihlavan seura-kuntien yhteiseksi tyttötyön ohjaa-jaksi valittiin viran väliaikainen hoitaja Maikki Mäkinen. Kokouk-sessa suunniteltiin myös Yhteis-vastuu-keräyksen suorittamista.

PIHLAVA

Seurakunnan kirkkoneuvosto on pitänyt kaksi kokousta kuluvan kevään aikana. Sen varapuheen-johtajaksi valittiin perämies V. Kyytsönen. Haettavana olleeseen Pihlavan ja Länsi-Porin yhteiseen poikatyönohjaajan toimeen valit-tiin nuorisohjaaja Into Keitaan-niemi, joka astuu virkaansa kesä-kuun alussa. Tyttötyönohjaajana Pihlavan seurakunnassa toimii Länsi-Porin tyttötyönohjaaja Maik-ki Mäkinen. Kirkkoneuvosto kä-sitteli ensimmäisessä kokoukses-saan Kyläsaaren rukoushuoneen korjaamisasiaa ja teki esityksen seurakuntien hallintoelimille, että asia otettaisiin niissä kiireellisesti käsiteltäväksi.

YHTEISTÄ VASTUUTA KANTAMAAN

"Kirkon diakonian apu tämän hetken hätään, erityisesti vaa-jaamielisten lasten ja heidän kotiensa tukemiseksi"

on tämänvuotisen, järjestyksessä XII:n, Yhteisvastuu-keräyksen tunnus. Tasavallan presidentti on, kuten aikaisemminkin, keräyksen suojelija.

Kuten tunnettua, maassamme on vielä suuri puute vajaamielisten laitospaikoista. Tämän vuoksi joudutaan kodeissa hoitamaan 2.000—3.000 sellaista vajaamielistä lasta, jotka tarvitsevat kipeästi laitoshuoltoa. Lisäksi on kymmeniä-tuhansia lievemmin vajaamielisiä. Kotien elämään tällaisen lapsen olemassaolo tuottaa monenlaisia vaikeuksia. Kirkon diakonian pii-rissä on viime vuosina mahdolli-suuksien mukaan pyritty tuke-maan tällaisia koteja mm. perus-tamalla päivähuoltoloita vajaan-mielisille lapsille ja järjestämällä

virkestyslomaa heidän äideilleen.

Tämän ja muun keskuudessamme ilmenevän "äänettömän hädän puolesta" vedotaan jälleen lähim-mäismieleemme lahjoituksia odot-taen.

Keräyksen tuotosta 50 pros. jää kunkin seurakunnan piirissä jaet-tavaksi, 25 pros. menee laitosdia-konialle sekä 25 pros. Tuomio-kapitulien kautta.

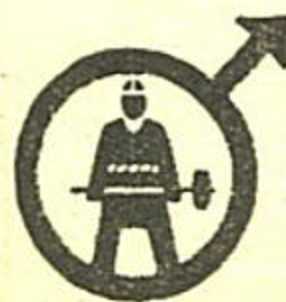
Lahjoituksia voi jättää Porissa Keski-Porin kirkkoherranviras-toon sekä Länsi-Porin, Väinölän ja Pihlavan työkeskusten viran-hoitajille listoihin merkittäväksi. Lisä-si on meneillään yleinen "ovelta ovelle" -listakeräys, joka kestää toukokuun loppuun.

"Hoivatkaa toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoi-vaansa ottanut".

Tapani Pietilä
keräysjohtaja

Huvilalle muutto lähenee

nestekaasu, käytännöllisin ja edullisin huvilan keittopulmiin: kaasuliedet alk. 2.500:-. Puutarhakeinuja, riippumattoja, aurinkovarjoja, lippuja, viirejä sekä sulkapallopelejä ym.

SATARAUTA OY
RAUTATALO

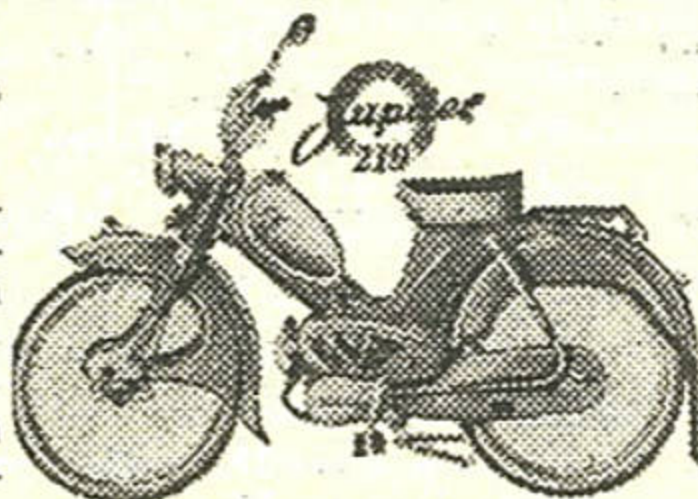
JUPITER-mopedilla

voitat monta minuuttia ja monta markkaa.

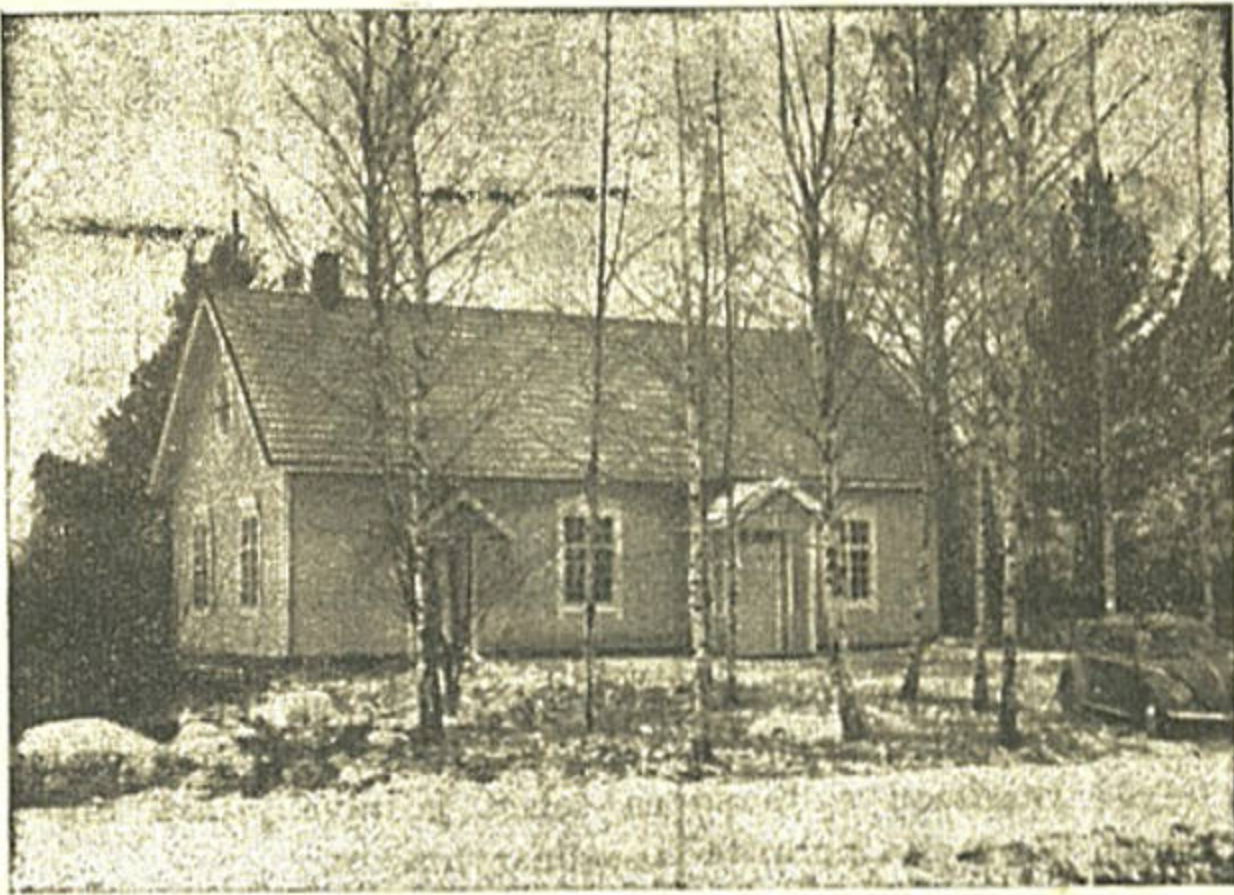
Tyylikkään J U P I T E R -laatumopedin voimanlähteenä on Sachs-50 — eniten myyty mopedinmoottori maailmassa.

JUPITER on sitkeävetoinen ja luotettava; pieni poltto-ainekulutus.

Tervetuloa neuvottelemaan MYÖS OSAMAKSULLA rautaosasto ja maaseutumyymälät

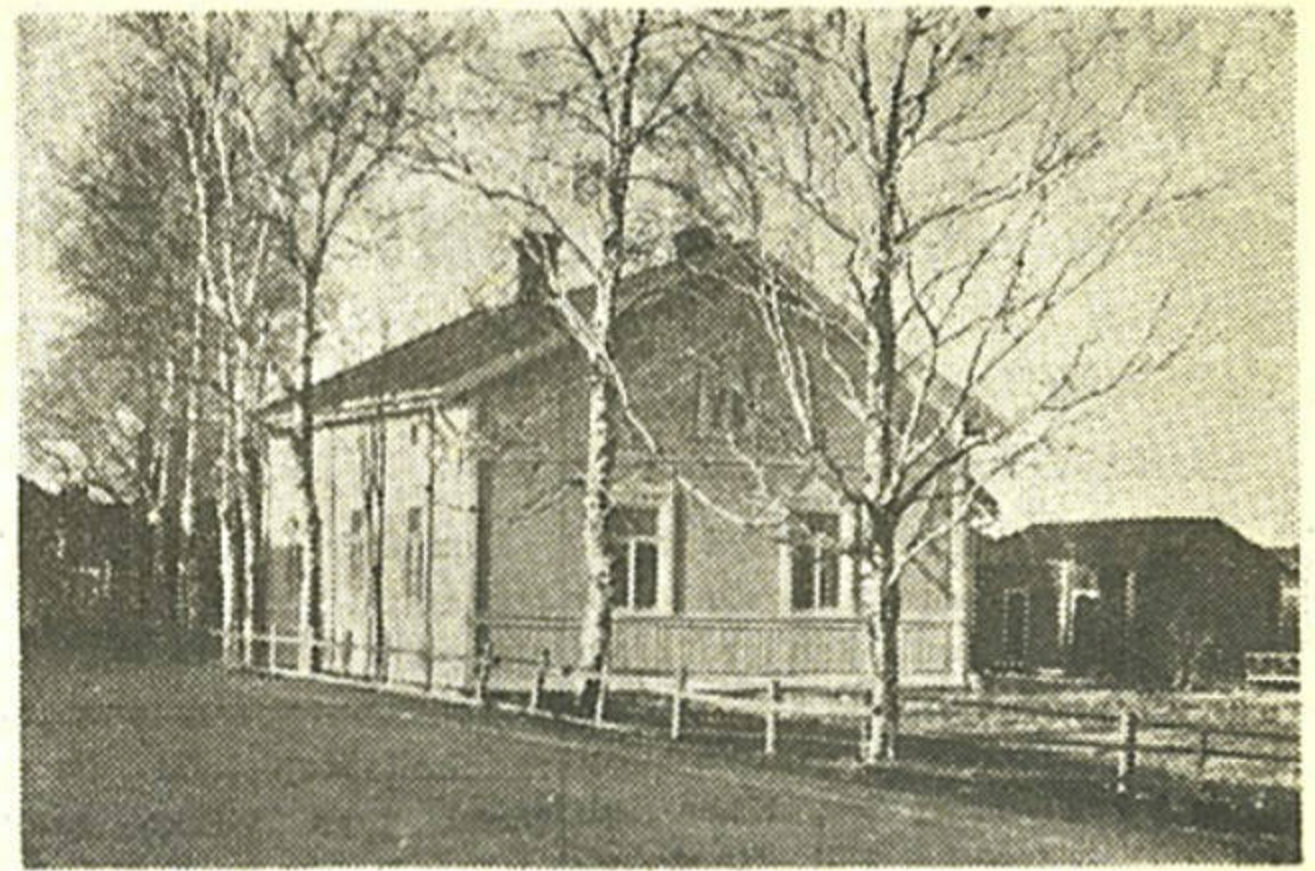

SATAKUNNAN OSUUSKAUPPA

Lyttylän rukoushuone.

Leveänä ja verkkaan vesiään vyöryttelevä Kokemäenjoen pääväylä jakaa maantieteellisesti nykyisestä Keski-Porin seurakunnasta melko kapean ja pitkän osan entisiä ranta-alueita pohjoispuolelleen: Toejoen ja Ruosniemen kasvavat kaupunginosat, iältään melkoisen nuori Järvikylän asutustaajama, Viikerin, Hyvelän, Toukarin ja Lyttylän haja-asutusalueet.

Ruosniemen rukoushuone.

Suuri osa näistä alueista on asutukseltaan nuorta, sillä vielä noin 50 vuotta sitten huuhteli meri Hyvelän—Luotsinmäen reunon ja matalana lahtena. Vasta äskettäin padotuksen valmistuttua on meren kiuosista päästy, joten nykyään vielä kaupungin välittömässä läheisyydessä olevat rakentamattomat alueet voivat odottaa ihmisen siirtyvän ja tuovan elämän tuolle kauan kartetulle alueelle. Entisillä rannoilla on asutus vanhempaa; missä on ollut sopiva paikka, sinne on ihminen työntynyt samoihin aikoihin niin idän kuin pohjoisenkin puolelta Lyttylän—Toukarin—Hyvelän ja Ruosniemen rannoille, mutta asukasmäärä ei vielä sata vuotta sitten ollut kuin muutama sata, kun se nykyään on kahdeksan—yhdeksän tuhatta.

Edellä selostetusta maantieteellisestä asemasta johtuen ovat kuluyhteydet olleet näihin saakka heikot.

Meri ja joki olivat vanhemman polven kirkkotienä tai pahainen rantapolku Ruosniemen kautta kesäiseen aikaan, mutta nämä taisivat olla sittenkin suhteellisesti ahkerammissa käytössä kuin nykyiset autotiet, mihin osaksi vaikutti se, että elettiin enemmän kirkkokeskeistä yhteis-

teiskuntaa. Mutta varmaan myös viime vuosisadan herätysliikkeet aiheuttivat sanan nälkää näilläkin seuduilla. Ja jos sitä on, niin eivät ulkonaiset puitteet merkitse kaikkea, niinkuin pyrkii meidän aikamme olemaan. Touhuamme paljon, väsymme pian. Vieläkin voi tuntua, tosin kuin uupuvana jälkimaailmankin tuulahdus ajoilta, jotka nostattivat rukoushuoneita ja jolloin "Fammujen" ja "Pappojen" luona käytiin oppimassa. Kaikissa kylissä on ollut hengellisiä isä ja äitejä, joiden siunaus vieläkin lankeaa näiden sukujen ja kylienkin ylle. Nouseeko uusia, että Hän saisi tehdä laupeuden tuhansille? — Sitä on pyydetty.

Seurakunnallinen työ ihmisen pelastamiseksi on tietysti kaikkein aikoina ollut vaikea, mutta viime sotiin saakka ei sitä vielä erikoiseksi ongelmaksi osattu ymmärtää, riitti vanhat ja totut työmuodot. Mutta nykyään, jol-

loin elämä ja ympäristö on niin nopeasti muuttuva, kaivataan tehokkaampaa toimintaa.

Seurakunta on koettanut uusin menetelmin, uusin työmuodoin parastaan — ja varmaan vieläkin monipuolistuu ja pitää sen, mikä näyttää kestävä.

Sotien jälkeen saatiin eri kyläkuntiin toimivat seurakunta- ja lähetyspiirit, tyttö- ja poikatyö on vakiintunut, varsinainen nuorisotyö, joka on niitä vaikeimpia, on hakenut muotojaan

ja viime aikoina nousi myös seurakunnallinen partiotyö, jolla luulisi tälläkin alueella olevan paljon mahdollisuuksia. Kaikissa näissä on ja tulee olla keskeisenä sana, joka loputtoman rikkaana kätkee piiriinsä kaiken kauniin, oikean ja toden, joka varsinkin nuorten ja lasten kanssa saa monia toimintamuotoja "esikartanotona".

On selvää, että toiminta, joka pyrkii tavoittamaan kaikki, ikään

katsomatta, ei voi tapahtua enää yksinomaan kotiseuroilla, kuten ennen. Kotiseurat, niitähän seurakuntapiirit tosiasiaa vielä ovat, ovat kyllä tärkeitä, ettei ihan tärkeimpiä, saamaan auki kotien ovet. Mutta tarvitsemme lisäksi kunnollisia kokoontumistiloja, työkeskuksia.

Nykyisillään ei Toejoen ja Lyttylän rukoushuoneet kylminä, ahtaina ja epäajankäytöinä tarjoa suuriakaan mahdollisuuksia laajenevalle toiminnalle.

Aivain kestävä on tilanne Ruosniemen kohdalla, missä selvin käytännöllisesti katsoen puuttuu kokonaan.

Vaikka uusi Vaasan pikatie, joka jo täältä päästä on suurin piirtein valmiina halkomassa tienoita ja saa aikanaan yhdyntien Lyttylän—Toukarin kautta, vetää tulevaisuudessa ehkä tiheäkin asutuksen varsilleen ja etäämmällekin kuivatusalueelle, ei tule olemaan

esteenä Lyttylän, Ruosniemen, Toejoen työkeskuksille. Niitä tarvitaan nyt ja vastaisuudessa, vaikka tulevat järjestelyt olisivat mitkä hyvänsä. Hyvä on tietysti harkiten suunnitella tulevaa, mutta tärkeintä sentään ovat nykyasutuskaiden tarpeet, varsinkin kun seurakunnan muissa osissa on moninkertaisen asukasmäärän osalta asiat vielä ratkaisematta.

Seurakunnan sisäisen työnjaon kannalta

varmaan olisi onnellinen ratkaisu nimetä oma pappi, joka keskittyisi ja uhraisi voimansa joen pohjoispuolisten osien hoitamiseen.

Asukasmäärä edellyttäisi kyllä riittävästi työtä kahdellekin, mutta lienee palkallaan pitää suhde selvillä koko seurakunnan asukasmäärää ajatellen.

On kovin hyvä, että nykyinen polvi on tehnyt suorastaan jättäjätyön rakentaessaan ja rahoittaessaan kaikkien tiedossa olevat kirkot, työkeskukset, siunauskappelit ym. Mutta vielä asumattomien alueiden rakentaminen olkoon meidän jälkeemme tulevien osana, varsinkin kun vuosikymmenen jopa yhden vuodenkin näkymät tänä nopeasti muuttuvana aikana saattavat olla monessa suhteessa toiset kuin tänään, jolloin niitä vain arvaillemme.

Väinö Kätkä

ASUTUS TIHENE Kokemäenjoen pohjoispuolella

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI. ITÄPUISTO 12. PUH. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

ORKIDEASTA ORVOKKEIHIN

ja kaikkia muita kukkia saadaan TOIVO KANGASNIEMEN uudesta kukkakaupasta Valtakatu 5. Suurin osa kasveista on oman, Vähäraumalla sijaitsevan, puutarhan tuotteita. Puhelintilaukset puh. 12 633 tai 14 237. — Porin kirkon kukkien hankkija. (Ilm.)

Keski-Porissa tapahtuvaa

- 4.5. Pelastusarmeijan kirkkomusiikkijuhla, rovasi Matti A. Mustonen ym.
- 6.5. Klo 16 Ruotsal. partion 50-vuotisjuhla kirkossa rov. A. Palmgren.
- 7.5. Itäpuisto 14 nuorten järjestämä vanhusten juhla.
- 11.5. Kr. Työläisnuorisoin Lii-ton kevätjuhla.
- 14.—17.5. Mikonk. 8. Sisälähetysen evankelioimispäivät, op: E. Lemmetyinen, maist. Elli Kilpi.
- 21.—22.5. Lähetysjuhlat, past. Matti Peltola, maist. Liisa Uotila.
- 28.5. Turun Krist. Kansanopiston päivä, past. M. Mäntymaa.
- 27.6.—2.7. Helsingin Raamattukoulun evankelioimispäivät.
- 9.7. Evankeliumijuhla, past. A. Kuortti.
- 5.—6.8. Satakunnan Krist. nuorisopäivät.
- 29.8.—3.9. Sisälähetysen evankelioimispäivät.

SAIN OSAKEYHTIÖ
HAUTAUSTOIMISTO

Liisankatu 19
Puh. 12 161, 11 274
Hoidamme kaikki alamme kuuluvat tehtävät

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
OM. U. KARIHARA

PORI — LIISANK. 18 PUH. 12125
~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO~

AUKIOLOAIKOJA

Kirkkoherranvirasto

Hallituskatu 9 arkipäivinä klo 9—12 ja 16—17. Iltavuorua ei pyhän aattona.

Taloustoimisto

Länt. raatihuoneenkatu 3 arkisin klo 9—12, lisäksi perjantaisin klo 16—17.

Diakoniatoimisto

Itäpuisto 14 piharakennus. Maan- ja kesk. klo 10—12, tiist., torst. ja perj. klo 9—12. Kesäkuusta alkaen suljettu.

Nuorisotoimisto

Itäpuisto 14 pihan puolella arkisin klo 11—13. Kesäkuun alusta perj. ja lauant. klo 11—13.

Porin kirkko

arkipäivinä klo 10—13.

SEURAKUNNASTA MUUTTO

Mikäli Porin seurakuntien kesken tapahtuu asunnonmuuttoa, on niistä käytävä ilmoittamassa kirkkoherranvirastossa. Esim. Keski-Porista Länsi-Poriin, Pihlavan tai Reposaarelle. Vain seuraamalla muuttokirja-asetusta voidaan rekisterinpito hoitaa joustavasti.

— Jos uskonnollinen tunnelma on oikeata, merkitsee se omantunnon arkuutta ja hengellistä heräämistä Jumalan kasvojen edessä.

NNKY:n KESÄLEIRIT:

- 8.—11.7. Nuorten aikuisten leiri Sääksjärvenellä.
 - 12.—17.7. Yli 10-vuotiaitten tyttöjen leiri Sääksjärvenellä.
 - 28.—30.7. Tyttöleiri 7—10-vuotiaalle tytöille Viavedellä (sisämaajoilla).
- Ilmoittautumiset 15.6. mennessä Annikki Mäkelälle Tiilitehtaan puistokatu 14.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Huuhka, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 mk palstamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 150:—, ulkomaille 200:—.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1961, Satakunnan Kirjateollisuus Oy

Junnilan leirikalenteri 1961

Nuorisotoiminta

Sosiaalinen toiminta

Porin ja lähiseurak. nuoret ... 11.

Toukokuu

Kesäkuu

Poikapäivät 3. — 5.
Rippikoululeiri .. 5. — 18.
Tyttöleiri 19. — 22.
Nuorten juhannus 23. — 25.

26.6.—2.7. Sotainvalidit
30.6.—2.7. Naistenpiirit

Heinäkuu

Rippikoululeiri .. 10. — 23.
10. — 16.
17. — 23.
24. — 30.

3. — 9. Länsi-Porin ja Reposaaren äidit
Keski-Porin äidit
Joens pohjoispuolen äidit
Väinölin ja Uudenkoiviston äidit

Elokuu

Tyttöleiri 31.7.—4.8.
31.7.—6.8.
7. — 12.
7. — 13.
15. — 21.
Nuorten viikonloppu 19. — 21.
Poikaleiri 22. — 27.
26. — 27.
29. — 3.9.

Aistivalliset
Nuoret äidit (koko seurak.)
Sivili-invalidit
Pihlavan äidit

Musiikkileiri
Miehet

Ilmoittautuminen:

Nuorisoleirillaiset nuorisotoimistoon Itäpuisto 14. — Äitileirilliset alueidensa diakonisioille ennen toukokuun loppua. — Miehet, siviili- ja sotainvalidit diakoniatoimistoon Itäpuisto 14.